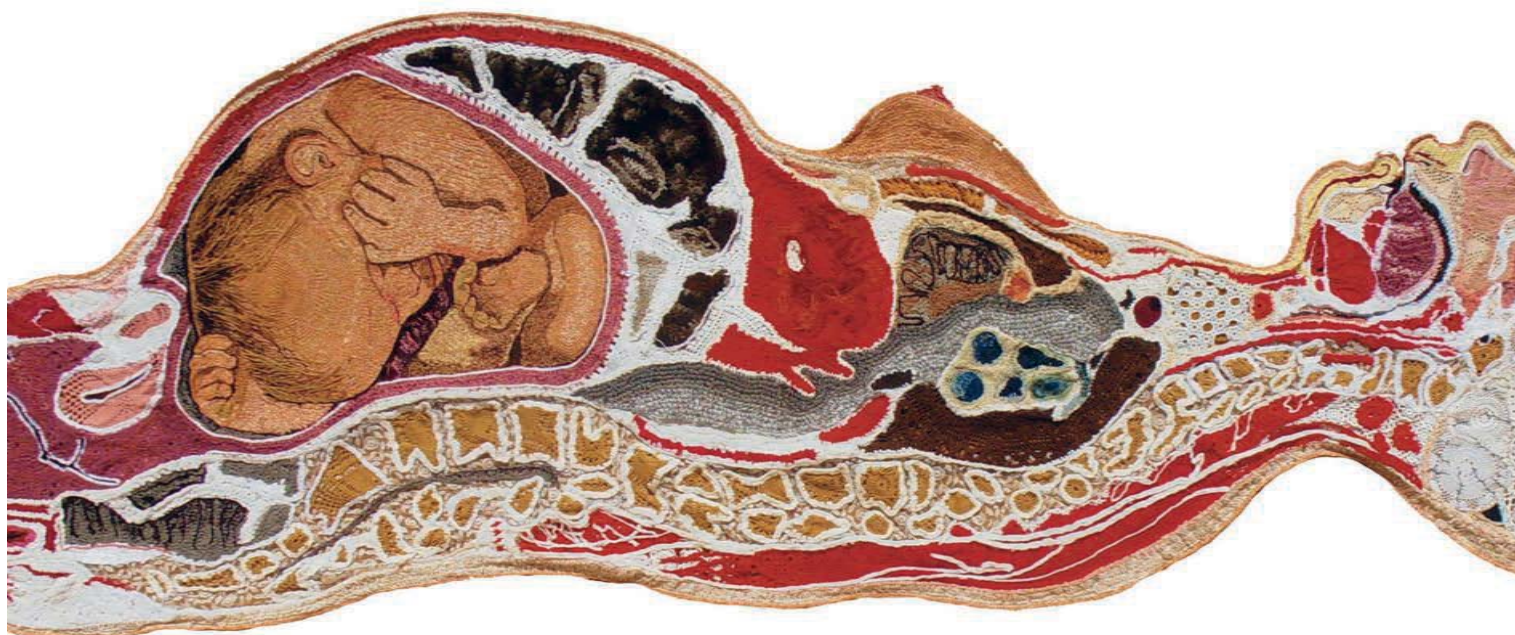

Virkad verklighet

- Sandra virkar våra inre organ

Text Anna Sternfeldt **Foto** Sandra Magnusson & Anna Sternfeldt

Hur började ditt intresse för virkning?

Jag var fyra-fem år när min mormor lärde mig att virka och därefter att sticka och sy. Jag tilltalades snabbt av det textila språket. Min första mönsterstickade tröja gjorde jag när jag var tio år – idag förstår jag inte hur jag klarade det! Det är sådan jag är, jag får en idé och hur svårt det än verkar så kör jag igång och hittar lösningar på vägen. Som med min fyra meter virkade kvinnokropp, den var längre än golvytan så jag fick göra en skiss och virka bit för bit och sy ihop som ett pussel.

Och varför just virkning?

För mig är det likt måleri och det är tacksamt att göra skulpturer med virkning. Jag har alltid handarbetat och målat och när jag insåg att jag kunde kombinera dessa var det en stor grej. Jag hittade hem i mitt eget uttryck med virkningen.

Hur ser din yrkesbana ut, när blev du konstnär på heltid?

Jag har varit yrkesverksam konstnär de senaste fem åren, det började när jag var mammaledig. Innan dess har jag jobbat med olika saker. Förskola, industri, kafé och så har jag studerat under lång tid. Folkhögskolor och universitet med fokus på konst och textila uttryck, men även psykologi, humanekologi och naturmedicin. Jag är intresserad av växter och kroppen, och hur vi kan leva mer hållbart, såväl i kroppen som tillsammans på jorden.

Du började när du var mammaledig, vad var det som hände då?

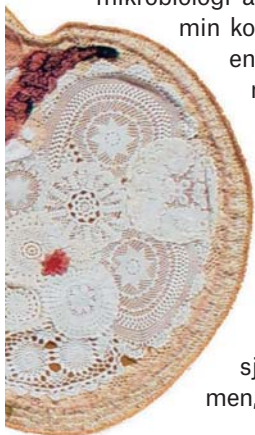
Egentligen började det när jag var gravid. Då fick jag genast totalt fokus på min egen kropp. Jag blev nyfiken på hur det ser ut inuti, i livmodern. Överhuvudtaget hur det är att vara inuti. Jag bar ju ett helt universum inne i mig. Ett eget system som på ett sätt var helt separat

från mig själv. Det var inte längre jag som styrde utan inne i mig fanns en varelse som faktiskt bestämde själv. Och jag var dess lyckliga bärare. Jag blev väldigt tagen av att vara gravid. Jag började detaljstudera bilder, läkartidningar, anatomiböcker, allt jag kom åt. Vi var på rundresa i Indien och att bära med sig en virkning är enkelt, så det föll sig naturligt att börja virka min livmoder under resan!

Din fascination av det inre har hållit i sig. Kan du utveckla det lite mer?

Jag gillar att sätta upp ramar för mig själv. Att göra konsten bara virkad och berätta om kroppars insida. Man behöver inte spejsa till det när man använder kroppar och organ, det är tillräckligt intressant i sig självt. Min fascination för det inre handlar inte bara om människan utan också om andra djur och varelser. Det är oerhört spännande hur otroligt lika vi är. Allt finns ju där, både hos

oss och hos så små varelser som insekter. Efterhand har konsten börjat handla om större saker än jag tänkt mig ifrån början. Jag vill visa vilka fantastiska system som finns i våra kroppar och vill väcka ett intresse för att se skönheten inuti. Jag vill inspirera till att vi tar hand om kroppen och då inte bara vår egen utan också andras. Vi är alla lika inuti oavsett hur vi ser ut på utsidan. Och alla hör vi ihop, allting samverkar. Det här har lett mig vidare till mikrobiologi, till virus, bakterier och mikroorganismer. Jag läser böcker, kollar vetenskapsprogram och dokumentärer. Intresset för mikrobiologi är en stor inspiration för min konst just nu. Jag funderar en del på arternas överlevnad, vilka livsformer som klarat sig längst på jorden, som trolsländor, skalbaggar och andra arter som inte syns med ögat. Människan har ju inte levt på jorden särskilt länge och är dessutom den mest självförstörande livsformen, men jag är ändå hoppfull.

Hur reagerar människor på din konst?

Min konst väcker alla möjliga känslor. Ibland drar folk liksom efter andan, medan barn är mer direkta. De kan säga "fy vad äckligt" om blodådror och organ. Jag har sällan sett någon som inte berörts alls. Alla människor har ju en kropp och kan relatera till den. Jag kan själv tycka att det är obehagligt att se foton av vårt inre, och samtidigt är det så vackert. Min konst är på sätt och vis även en egenerapi. Det sitter djupt hos många av oss att vårt inre är lite obehagligt. Min konst handlar också om en ödmjukhet inför skapandet, inför andras skapande. Jag köper i stort sett allt mitt material på loppis, dukar och garner och knappar. På så vis får andras verk leva vidare, verk som tillverkats av

många kärleksfulla händer. Jag tycker om det sättet att skapa konst.

Ser du på din konst som pedagogisk?

Det är något jag inte tänkte från början, men det var så det blev. Beträktarna lär sig om hur vi ser ut inuti – många vet inte det. Barn är mycket bättre än vuxna på att se vilka organ som verken representerar. De har en friare fantasi, en friare tanke. Överhuvudtaget gillar jag att jobba med min konst ihop med barn och det gör jag ibland i det som kallas Skapande skola. Barnen får själva skapa textila skulpturer av organ, djur i genomskärningar, insekter, dinosaurier och annat. Jag visar dem foton på celler från människor och växter, bilder av universum och så får de gissa vad det är.

Jag vill förmedla en wow-känsla till barnen. Va! Ser vi ut så? Konsten är här ett fantastiskt verktyg, och jag skulle vilja jobba mycket mer med barn. Att vara konstnär kan vara ensamt och därför uppskattar jag att få dyka ner i en skolklass och få ta del av deras värld en tid.

Något speciellt du vill göra framöver?

Jag har tusentals idéer, det är ett ständigt flöde. Mitt motto är att gå dit där det finns mest glädje och att virka är just nu det roligaste jag vet. Jag tycker också det är häftigt att övervinna sitt eget motstånd, så jag skulle vilja vara med på en operation. En läkare som fascinerades av min konst har erbjudit mig det. Jag har ännu inte vågat tacka ja, men jag hoppas på att göra det en dag. ●

Sandra Magnusson i sin ateljé

SANDRA MAGNUSSON

Ålder: 37 år. Bor: Västra Götaland. Utbildning: Diverse textil- och konstnärsutbildningar. Universitetsstudier i psykologi, humanekologi samt konst- och bildvetenskap. Yrke: Virkerska och konstnär. Familj: Stor och kärleksfull. Gör helst på fritiden: Leker med min son. Tillbringar tid i naturen. www.sandramagnusson.com

PARALLELLA VIRKLIGHETER

Utställning i Göteborgs Botaniska Trädgård 12 juni – 9 augusti